

פנינים יקרים

מתורת רבותינו הקדושים מביאלא

• ליקוטי אמרים ככתבם וכלשונם מספרי רבותינו הקדושים •

פרשת אחרי מות - קדושים

• מבשר טוב •

אחרי מות שני בני אהרן בקרבכם לפני ה' וימותו. (טז א)

נדב ואביהו עבדו את השי"ת במדרגות והשגות ועבודות נעלות, ולכן נכנסו להקטיר קטורת. ואפילו שלא היה זה יום הכיפורים, כי רצו להתקרב אל השי"ת ולעשות כל השנה אותה עבודה נעלית כמו ביום הכיפורים בקודש הקדשים, ששם נפגשים עם השי"ת.

אך נענשו, כיון שהיה זה "אש זרה אשר לא ציווה ה'". וכמו שנאמר [לעיל י א] "ויקחו בני אהרן נדב ואביהו איש מהתנו ויתנו בהן אש וישומו עליה קטורת, ויקרבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אותם". והיינו שכיון שלא היה זה ציווי ה' – על זה נענשו, כי תפקיד האדם הוא לעשות את רצון ה' ואת ציוויו.

ומשה ואהרן סברו שלא זו עבודה שצריך שיהיה לאדם, וכמו שנאמר [לקמן טו ב]: "ואל יבוא בכל עת אל הקודש". כי צריך לקיים את התורה ומצוות, ואחר כך ממילא אתה מוצא קדושה ומדרגות והשגות, ואת כל אלו רק השי"ת משפיע כשכר על עבודתו. אך לא לזה צריך שיהיה שאיפתו, ולא זו יהיה עיקר עבודתו להשיג מדרגות והשגות, אלא לעבוד את השי"ת ולשמור חוקיו ומשפטיו.

יסודות עבודת השם פ"ה

• אדון עדות •

בזאת יבוא אהרן אל הקודש בפר. (טז ג)
פר' רומז לבהמיות, והוא כינוי ליצר הרע המסית את האדם למעשה בהמה. וצריכין להכניסו לתוך הקדושה, ולמשוך הבהמיות אחר הצורה.

וזה "בזאת יבוא אהרן אל הקודש בפר" – שיכניס היצר הרע אל תוך הקדושה.

פרשת שופטים עמי שנד

• ואלה הדברים שנאמרו לדוד •

השוכן אתם בתוך טומאתם. (טז טז)
ובמנו כן בישראל עם קדשו שהמה "חלק ה' עמו", והנקודה שבתוך הלב שבאיש ישראל, סוף כל סוף עתידה לשוב למקורה, ואינה מתקלקלת ה"ו. כמו שנאמר "השוכן אתם בתוך טומאתם", ואמרו ז"ל [יומא כג:] שהקב"ה שורה בתוך ישראל אף כשהם טומאים, לכן בלתי אפשרי שיתבטלו ה"ו. וכמו שאי אפשר לעולם בלי רוחות, כן בלתי אפשרי לעולם לעמוד אף רגע אחת בלי ישראל [תענית ג:] הלילה. ואפילו שתבטל ה"ו ההשפעה ויהיה הסתר פנים רגע אחד, אבל "ברחמים גדולים אקבצך" [ישעיהו נד ז]. לכן ברית כרותה לישראל שלא יתבטלו ה"ו, ואפילו שהם בגלות בין

• תולדות אדם •

כי ביום הזה יכפר עליכם כו' לפני ה'
תטהרו. (טז ל')

וזה מזה שאמר הכתוב, היינו, אפילו אותן
האנשים אשר המה לפני ה', שעוסקים
בתורה ומצוות כל השנה, אך לא בשלימות,
גם כן תטהרו ביום הכיפורים.

ליום הכיפורים עמי רעג

• היהודי הקדוש •

והי בהם. (יה ח')

איתא מהיהודי הקדוש: שההיות של
האדם צריכה לבוא מן התורה, "די
חיות פון א מענטש זאל זיין פון די תורה".

עמוד פה

האומות מתוך הצער הדחק העוני והיסורים,
עם כל זה ישוב ה' וירחמם, וברחמים גדולים
יקבצם.

פרשת מקץ עמי צא

• חלקת יהושע •

וכל אדם לא יהיה באוהל מועד. (טז יז)
לרמז באם שהושב שהוא 'כל אדם',
בשלימות, אז 'לא יהיה באוהל
מועד', לא יכול לבוא להשראת השכינה, כי
עיקר המשכן הוא נשמות כה הן "ושכנתי
בתוכם", וכו'.

עמוד נז

III פרשת קדושים III

קשה מזה שאמר 'כי קדוש אני ד', וכי יכול
האדם להדמות לקונו ולערוך אל מול
קדושתו.

אך נראה כי בא לומר לנו, כי בטח תהיו
קדושים, יען כי קדוש אני ד', ואתם
הנכם בני, כדכתיב 'בנים אתם לד'
אלוקיכם'. ומקדושת האב נמשך לבן.

עמוד רכ

• דברי בינה •

קדושים תהיו כי קדוש אני. (יט ב)
וזה גם כן פירוש המדרש "יכול כמוני,
תלמוד לומר כי קדוש אני, קדושתו
למעלה מקדושתכם". היינו, שתדעו ותבינו
באמת אשר 'קדושתו למעלה', הוא ממש
באופן הזה כמו 'קדושתכם', כי כמו שאתם
מתקדשים עצמיכם בעבודכם למטה - כמו
כן מתקדש שמו יתברך למעלה בכל
העולמות.

עמי קיח

• חלקת יהושע •

קדושים תהיו. (יט ב)

פירש ב"ק אאמור' וצוקללה"ה מ"ש רש"י
בפרשת קדושים: "מלמד שפרשה זו
נאמרה בהקהל" - שעל ידי שאדם מקדש
עצמו על ידי זה משפיע קדושה בכל העולם.

מבש"ט ישועות אברהם
עמי שעא

• אדון עדות •

וידבר ה' אל משה וגו' קדושים תהיו כי
קדוש אני ד' וגו'. (יט ב)
להבין הלשון 'תהיו', כי לפי דקדוק הלשון
הזו ליה למימר 'היו קדושים'. גם

להלכין פני חבירו ברבים, מפני שהוא
בחינת מיתה, ומאי חזית וכו'.

ואהבת לרעך כמוך עמי עז

• דברי בינה •

ואלקי מסכה לא תעשו לכם. (יט ד)
'מסכה' הוא לשון מסך המבדיל. היינו,
שלא תחשבו שכה אלקותו יתברך
נעשה בפניכם בבחינת 'מסך המבדיל' ואין
אתם יכולים לגשת אליו ולהרגיש כה
אלקותו יתברך. על זה אמר: ש'אלהי מסכה
לא תעשו לכם', שאינכם רשאים לחשוב כן
- שכה אלקותו מרוחק מאתכם, על ידי
מסכים המבדילים - רק שתדעו נאמנה,
שאין שום מחיצה מפסקת בין ישראל
לאביהם שבשמים, ויכולים אתם לקרב
עצמיכם אליו יתברך, בכל מקום ובכל זמן,
ולהמשיך רב טוב וחיים וברכה לישראל,
אמן כן יהי רצון.

• היהודי הקדוש •

הוכיח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו
הטא. (יט יז)

הרב היהודי האיש האלקי
מפרשים עקחא זי"ע: כי קבל דברי הרב
הצדיק האלקי ר' דוד מלעליב זי"ע, שלא
להוכיח עוד אנשים בדברי תוכחה וניאוצים
כדי להשיבם בתשובה שלימה לפני השם
יתברך ברוך הוא, כי אם להתהלך עמהם
בדברי ריצוי ובנחת, ולקרב את לבכם
באהבה לעוררם ביראת שמים. (תפארת
שלמה אבות א)

עמוד צא

עמי קיט

• תורת הרה"ק מלענטשנא •

ואהבת לרעך כמוך. (יט יח)

בשם הרה"ק היהודי זצלה"ה זי"ע ועכ"י:
שמצות אהבת בני ישראל הוא כל
כך שיאהוב את כל אדם מישראל, רק אם
תראה שעובר עבירה ח"ו לשנוא אותו רק
בשעת מעשה ולא אחר כך. (תולדת אדם עמי'
קצה)

עמוד מ

• מבשר טוב •

לא תעמוד על דם רעך. (יט טז)

שחייב מן הדין לעשות כל אשר לא ידו
להציל את חבירו. ואפשר כמו כן
גם ייסורים יש לעבור בשביל חבירו. ואף
שקשה לפעמים מאוד להכליג והוא ממש
בגדר ייסורים נפשיים, יש לסבול הייסורים
ולא לצער חבירו. וכדאמרינן להדיא שצריך
להיות מן הנעלבים ואינם עולבים אף שהוא
קשה לאדם. וייסורים כאלו הם לרוב בבחינת
"אזיל סומקא ואתי חיוורא" ובבא מציעא נה:.
שהיא בחינת מיתה ממש, שמוסר נפשו
בשביל חבירו. דהא מהינו טעמא סבירא להו
לשיפת כמה מן הפוסקים להלכה למעשה
שצריך להפיל עצמו לכבשן האש ולא

• מבשר טוב •

ואהבת לרעך כמוך. (יט יח)

ויסודך אהבת ישראל שייך רק במקום
אחדות. כמו שפירש הרה"ק רבי
מאיר מפרמישלן זצוקלה"ה, ענין הכתוב
"ואהבת לרעך כמוך" שבחינת 'כמוך' היינו
כמו מה שבזמן שהרגל מקבלת מכה
משתדלת היד של האדם להקל על כאב

שמשתוקקים ורוצים לעבוד השי"ת, אבל כשכבא לעשיה מעשית אין עושיין, ומסתפקים בידיעתם או ברצונם, ובזה הם יוצאים ידי חובתם. אלא תתחבר במי שעוסקים בידיעות וברצון הלכה למעשה, רק צריך שיהא מעשיו מרובים מחכמתו, ועובדים את השי"ת כיגיעה ועמל, מהם יהיה לך תועלת. אחדות ישראל פ"ב

• דברי בינה •

לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה. (יט לה)
אפשר לומר דרך רמו, שהתורה מזהירה אותנו שלא נעשה עול. ומייעצת אותנו איך תתנהג שלא תעשה עול, שלא יבא שום עבירה תחת ידך. "במשפט", שתשפוט כל הדרכים שלך. "במדה", שכל מדה שתתנהג בה יהיה "במשקל", שתשקול מקודם דרכך. או "במדה", על פי שאמרו וברכות נד: 'בכל מדה ומדה שהוא מודד לך הוי מודה לו במאד מאד'. וזה "במדה", כפי המדה כן יהיה המשקל. "ובמשורה", שיהיה כל מדותיך ביושר ועשיית הישר והטוב. וזהו 'במשורה' שהוא לשון יושר.

עמוד קכ

הרגל בעסוי וכדומה, ומכל מקום לא תהיה ליד מענה כלפי הרגל שתהזיק לה טובה מכיון שהם אחד, וכן הראש לא מהזיק עצמו במעלה מהרגל מכיון שצריכים הם זה לזה והם אחד גוף ונשמה אחד, כן צריך להיות בחינת "ואהבת לרעך כמוך", אל תחכה מחבריך להכרת הטובה ושהטובה שאתה עושה לאחר תהיה משועבדת בהכרח הוא הדגשת "ואהבת לרעך כמוך" בחינת כמוך אף שאין אתה שייך ממש לשתהיה כך דרגת אהבה כמוך מכל מקום קיים ואהבת לרעך כמוך במשמעות זו כמו שאתה כלפי עצמך באותה דרך תאהב את חבריך.

מאמר יקרא דחבורא עמי רט

• דברי בינה •

ואהבת לרעך כמוך. (יט יח)
שצריך להיות לימוד התורה באהבת ישראל, ולקיים "ואהבת לרעך כמוך" שהוא "כלל גדול בתורה". שזה עיקר לימוד התורה, שיהיה בכל אחד אוריייתא וקודשא בריך הוא וישראל חד, ועל ידי זה נשאר הכח הזה תמיד, אפילו בעת שנתכטל מהתורה, שיש לו איזה מניעה וביטול.

פרשת פקודי עמי רעד

• מבשר טוב •

אל תפנו אל האובות ואל הידעונים. (יט לא)
וכמו שמביא בסה"ק דברי תורה בשם הרבי מלובלין וצוקללה"ת, לפרש את הפסוק "אל תפנו אל האובות ואל הידעונים". שלא תתחבר ותיקה מוסר מ"ידעונים", אלו בעלי מוחות שיודעים דברי תורה ודרכי השי"ת, או מ'אובות' מאנשים

• ואלה הדברים שנאמרו לדוד •

ולא תלכו בחוקות הגוי. (כ כג)
כל מי שאינו הולך בחוקות הגוי יש לו פרנסה, והראיה מסמיכת הפסוקים "ולא תלכו בחוקות הגוי" וסמוך ליה "אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם וגו' ארץ זבת חלב ודבש" ושם כה.

עמוד רג